

DELEGATURA UOKIK W KATOWICACH

Katowice, 07.09.2006r.

RKT-430-05/06/MK

Decyzja nr RKT-63/2006

I. Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172 ze zmian.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania przeciwko:

- Ewie S., prowadzącej działalność gospodarczą jako: Ewa S., zgodnie z wpisem do ewidencji działalności gospodarczej miasta Tarnowskie Góry z dnia 27.03.2001r. (...),
oraz

- Grzegorzowi S., prowadzącemu działalność gospodarczą jako: Grzegorz S., zgodnie z wpisem do ewidencji działalności gospodarczej miasta Tarnowskie Góry z dnia 27.03.2001r. (...),
prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą jako: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „AGATOM” spółka cywilna Grzegorz S., Ewa S., ul. (...), w Tarnowskich Górach,

-w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie art. 103 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, **nakłada się** na:

- Ewę S. karę pieniężną w wysokości 4.000 zł. (słownie: cztery tysiące złotych),
oraz na

- Grzegorza S. karę pieniężną w wysokości 4.000 zł. (słownie: cztery tysiące złotych),
płatne do budżetu państwa, za niewykonanie decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RKT-40/2005 z dnia 25.07.2005r. w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów o jakich mowa w art. 23a ust.1 w/w ustawy.

II. Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18, poz. 172 ze zmian.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania przeciwko:

- Ewie S., prowadzącej działalność gospodarczą jako: Ewa S., zgodnie z wpisem do ewidencji działalności gospodarczej miasta Tarnowskie Góry z dnia 27.03.2001r. (...),
oraz

- Grzegorzowi S., prowadzącemu działalność gospodarczą jako: Grzegorz S., zgodnie z wpisem do ewidencji działalności gospodarczej miasta Tarnowskie Góry z dnia 27.03.2001r. (...),
prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą jako: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „AGATOM” spółka cywilna Grzegorz S., Ewa S., ul. (...), w Tarnowskich Górach, w sprawie nałożenia na w/w przedsiębiorców na podstawie art.103 ust.1 pkt 1 w/w ustawy, kary pieniężnej za niewykonanie decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RKT-40/2005 z dnia 25.07.2005r.

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
postanawia się **obciążyć**:

-Ewę S. kosztami opisanego na wstępie postępowania w wysokości 18 PLN (słownie: osiemnaście złotych),
-Grzegorza S. kosztami tego postępowania w wysokości 18 PLN (słownie: osiemnaście złotych),
oraz zobowiązuje się tych przedsiębiorców do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Uzasadnienie

W dniu 25.07.2005r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej organem antymonopolowym) została wydana decyzja nr RKT-40/2005 w sprawie uznania za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów i nakazania zaniechania ich stosowania, bezprawnych działań Ewy S. oraz Grzegorza S. prowadzących wspólnie działalność gospodarczą jako Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „AGATOM” s.c. w Tarnowskich Górach (zwani dalej Ewa S. oraz Grzegorz S. lub spółka cywilna „AGATOM”) polegających na stosowaniu na fakturach za zakup towaru zapisu „...*Płytki w drugim gatunku i promocje nie podlegają reklamacji...*”, co stanowi naruszenie art. 23a ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (zwana dalej również ustawą antymonopolową) i:

-art. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2000r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141, poz. 1176 ze zmian.) zgodnie, z którym sprzedawca dokonujący sprzedaży jest obowiązany udzielić kupującemu jasnych, zrozumiałych i niewprowadzających w błąd informacji,

-art. 11 ustawy z dnia 27 lipca 2000r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, stanowiącego, że uprawnień unormowanych w tej ustawie nie można wyłączyć ani ograniczyć w drodze umowy zawartej przed zawiadomieniem sprzedawcy o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. W szczególności nie można tego dokonać przez oświadczenie kupującego, że wie o wszelkich niezgodnościach towaru z umową.

W punkcie II tej decyzji w zakresie pkt I, nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Ponadto w punkcie III tej decyzji obciążono Ewę S. oraz Grzegorza S. kosztami tego postępowania w wysokości po 29 zł.

Powyżej wymienieni przedsiębiorcy otrzymali decyzję nr RKT-40/2005 w dniu 27.07.2005r. i w przewidzianym terminie nie złożyli od niej odwołania. Ponieważ decyzji tej został nadany rygor natychmiastowej wykonalności, przedsiębiorcy ci powinni niezwłocznie po jej otrzymaniu rozpocząć jej wykonywanie. Biorąc pod uwagę czynności niezbędne do zmiany treści na fakturach kwestionowanego w decyzji nr RKT-40/2005 zapisu, organ antymonopolowy uznał, iż decyzja ta powinna być wykonywana najpóźniej po miesiącu od dnia jej otrzymania tj. od dnia 28.08.2005r. Dlatego też w dniu 20.09.2005r. zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie czy decyzja nr RKT-40/2005 została przez tych przedsiębiorców wykonana, czy też ewentualnie miało miejsce naruszenie przepisów ustawy antymonopolowej, uzasadniające wszczęcie p-ko tym przedsiębiorcom postępowania określonego w art. 102 ust. 1 tej ustawy.

Przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykazało, że Ewa S. oraz Grzegorz S. nie wykonywali prawomocnej decyzji nr RKT-40/2005. Z analizy treści faktur zebranych w toku kontroli bezpośredniej przeprowadzonej w trakcie tego postępowania w dniu 15.12.2005r. wynikało, iż nadal widniał na nich zapis: „...*Płytki w drugim gatunku nie podlegają reklamacji...*” (karty od nr 18 do nr 23). Powyższe oznaczało, iż przedsiębiorcy ci z kwestionowanego w decyzji nr RKT-40/2005 zapisu: „*Płytki w drugim gatunku i promocje nie podlegają reklamacji...*”, który to zapis w ocenie organu antymonopolowego stanowił naruszenie art. 3 i art. 11 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego i jest w świetle art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działaniem bezprawnym, wykreślili jedynie słowo: „...*promocje...*”. Tym samym przedsiębiorcy ci nie wykreślili z treści faktur za zakup towaru całego kwestionowanego zapisu, który jak stwierdzono w decyzji nr RKT-40/2005 naruszał zbiorowe interesy konsumentów. Oznaczało to, iż przedsiębiorcy ci nadal stosowali na fakturach zapis: „...*Płytki w drugim gatunku nie podlegają reklamacji...*”, co

stanowiło naruszenie art. 3 i art. 11 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego i było w świetle art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działaniem bezprawnym.

Powyższe oznaczało, iż przedsiębiorcy ci nie wykonywali prawomocnej decyzji organu antymonopolowego nr RKT-40/2005 z dnia 25.07.2005r.

Dlatego też postanowieniem nr 1 z dnia 05.01.2006r. zostało wszczęte z urzędu przeciwko Ewie S. oraz Grzegorzowi S. postępowanie o sygn. RKT-430-01/06/MK, w sprawie nałożenia na tych przedsiębiorców kary pieniężnej na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy antymonopolowej za niewykonanie prawomocnej decyzji organu antymonopolowego nr RKT-40/2005 z dnia 25.07.2005r.

W toku w/w postępowania, została przeprowadzona w dniu 18.07.2006r. w trybie uproszczonym kontrola bezpośrednia w „AGATOM” s.c. (karty nr 34 i nr 35).

W trakcie kontroli przeanalizowano faktury wystawione przez ww. przedsiębiorców w okresie od 01.01.2006r. do dnia 17.07.2006r., od dnia 16.12.2005r. do dnia 31.12.2005r. oraz sporządzono kopie wybranych faktur. Ponadto w toku kontroli odebrano oświadczenie od Ewy S. w zakresie podziału wraz z Grzegorzem S. obowiązków, w sprawie prowadzenia spraw tej spółki cywilnej, oraz kto pełni w niej funkcję kierowniczą.

Z analizy zebranych w trakcie kontroli kopii faktur wynika, iż na fakturze nr 1907/2005 z dnia 16.12.2005r. (karta nr 46), widniał napis „...Płytki w drugim gatunku nie podlegają reklamacji...”. Natomiast na kopii faktur nr: 1908/2005, 1909/2005 oraz 1910/2005 z dnia 17.12.2005r. (karty nr 47, 50 i 49), widniał tylko napis „Przed montażem sprawdzić jakość, wymiar, symbol i odcień płytek, płytki w II gatunku mogą być niewymiarowe, różnić się odcieniem, mieć uszkodzenia mechaniczne oraz wady niewidoczne”. Natomiast na późniejszych fakturach wystawionych w 2006r. widnieje napis „Przed zamontowaniem płytek należy sprawdzić ich jakość, odcień i kaliber” (karty nr od 37 do nr 45). Tym samym na fakturach wystawianych od dnia 17.12.2005r. brak jest zapisu, iż „Płytki w II gatunku nie podlegają reklamacji”. Oznacza to, iż przedsiębiorcy ci od dnia 17.12.2005r. wykonują decyzję organu antymonopolowego nr RKT-40/2005 z dnia 25.07.2005r. Z powyższego wynika, iż decyzja nr RKT-40/2005 nie była przez tych przedsiębiorców wykonywana przez okres 111 dni.

Ponadto jak wynikało z oświadczenia Ewy S. złożonego w trakcie kontroli (karta nr 51), zarówno ten przedsiębiorca jak i Grzegorz S. posiadają w spółce „AGATOM” te same prawa i obowiązki. Obydwoje razem kierują tą spółką, również decyzje w sprawie prowadzenia spraw spółki cywilnej „AGATOM” są podejmowane wspólnie. Ewa S. oraz Grzegorz S. nie podejmują żadnych uchwał pisemnie. Ponadto decyzję w zakresie zmiany treści faktur odnośnie kwestionowanego w decyzji nr RKT-40/2005 zapisu podjęli wspólnie. Jak ustalono również w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 18.07.2006r., przedsiębiorcy ci nie zawarli na piśmie umowy spółki cywilnej „AGATOM” (karta nr 35).

Biorąc pod uwagę, iż zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy antymonopolowej, organ antymonopolowy może nałożyć na przedsiębiorców w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 500 do 10.000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie m.in. art. 23c tej ustawy, wysokość minimalnej kary pieniężnej jaka mogłaby być nałożona na tych przedsiębiorców na niewykonywanie przez okres 111 dni decyzji nr RKT-40/2005 wynosiłaby równowartość 55.500 euro. Jak ustalono, na podstawie informacji uzyskanych z Urzędu Skarbowego, biorąc pod uwagę średniomiesięczne przychody i dochody tych przedsiębiorców uzyskane w 2005r. (karta nr 32), nawet kara w minimalnej wysokości tj. równowartości 55.500 euro, znacznie przekracza możliwości finansowe tych przedsiębiorców i mogłaby doprowadzić do zaprzestania prowadzenia przez nich działalności gospodarczej.

Dlatego też organ antymonopolowy postanowił odstąpić od nałożenia na Ewę S. oraz Grzegorza S. kary pieniężnej na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy antymonopolowej i postanowieniem nr 3 z dnia 28.07.2006r. na podstawie art. 67 ust. 1 pkt 5 ustawy antymonopolowej umorzył postępowanie w tej sprawie. Z uwagi jednakże na to, iż Ewa S. oraz Grzegorz S. nie wykonywali przez okres 111 dni decyzji nr RKT-40/2005 z dnia 25.07.2005r., organ antymonopolowy uznał, iż przedsiębiorcy ci

powinni ponieść karę finansową za jej niewykonanie, której nałożenie zapobiegnie naruszeniu w przyszłości przez tych przedsiębiorców przepisów ustawy antymonopolowej.

W związku z powyższym postanowieniem nr 1 z dnia 28.07.2006r. (karta nr 1) w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zostało wszczęte niniejsze postępowanie w sprawie nałożenia na Ewę S. oraz Grzegorza S. na podstawie art. 103 ust.1 pkt 1 ustawy antymonopolowej, kary pieniężnej za niewykonanie decyzji Prezesa Urzędu nr RKT-40/2005 z dnia 25.07.2005r. Postanowieniem nr 2 z tego samego dnia (karta nr 4), na podstawie art. 123 k.p.a. zaliczono w poczet dowodów tego postępowania, część dowodów i informacji zebranych w postępowaniu o sygn. RKT-430-01/06/MK, o czym poinformowano strony zawiadomieniem z tego samego dnia. Ewa S. oraz Grzegorz S. nie ustosunkowali się do zawiadomienia o wszczęciu postępowania w tej sprawie.

Organ antymonopolowy zważył co następuje

I. Zgodnie z art. 103 ust.1 pkt 1 ustawy antymonopolowej, organ antymonopolowy może w drodze decyzji nałożyć na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców karę pieniężną w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, jeżeli osoba ta umyślnie lub nieumyślnie nie wykonała decyzji, postanowień lub wyroków o których mowa w art. 102 tej ustawy. Powyższe oznacza, iż na podstawie tego przepisu można nałożyć na np. osoby kierujące danym przedsiębiorcą kary pieniężne za umyślne lub nieumyślne niewykonanie decyzji organu antymonopolowego wydanej na podstawie art. 23 c tej ustawy.

„...Przepis art. 103 nie precyzuje, jakie osoby pełniące funkcje kierownicze podlegają odpowiedzialności na jego podstawie, czy jedynie kierownictwo najwyższego szczebla, czy też niższego szczebla (...). Biorąc pod uwagę przewinienia, za które nakładana jest omawiana kara, związane co do zasady z działaniami zewnętrznymi przedsiębiorcy, uzasadnione jest przyjęcie wykładni ścieśniającej i uznanie, że może być ona nakładana jedynie na kierownictwo najwyższego szczebla, które reprezentuje przedsiębiorcę na zewnątrz i ponosi odpowiedzialność za funkcjonowanie przedsiębiorcy (...) tak aby wszelkie obowiązki wynikające z przepisów prawa, w tym prawa antymonopolowego, były wykonywane zgodnie z zasadami w nich ustanowionymi (...)” (Elżbieta Modzelewska-Wąchal „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz.” Wyd. Twigger. Warszawa 2002r. str. 349). Wobec powyższego w celu ustalenia kto pełni u danego przedsiębiorcy funkcję kierowniczą, konieczne jest ustalenie kto jest uprawniony do jego reprezentowania oraz do prowadzenia spraw, czyli do podejmowania decyzji w sprawie jego funkcjonowania. W zależności od formy prawnej w jakiej dany przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą, różne będą organy oraz osoby pełniące u określonego przedsiębiorcy funkcję kierowniczą.

W rozpatrywanej sprawie Ewa S. oraz Grzegorz S. prowadzą działalność w ramach spółki cywilnej. Zasady funkcjonowania spółki cywilnej w tym prawo do prowadzenia jej spraw oraz do reprezentowania na zewnątrz, uregulowane są w przepisach ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 1964r. Nr 16, poz. 93 ze zmian.).

Zgodnie z art. 865 § 1 k.c. każdy wspólnik jest uprawniony i zobowiązany do prowadzenia spraw spółki. Ponadto zgodnie z § 2 tego artykułu, każdy wspólnik może bez uprzedniej uchwały wspólników prowadzić sprawy, które nie przekraczają zakresu zwykłych czynności. Jednakże zapisy w umowie spółki mogą w odmienny sposób regulować prowadzenie jej spraw tj. np. prowadzenie spraw spółki tylko przez wybranych wspólników, przy czym poszczególne kompetencje mogą być między nimi rozłożone nierównomiernie. Dopuszczalne jest również swoiste unormowanie uzależnienia uprawnień wspólników od podjęcia stosownej uchwały. W spółkach działających jako przedsiębiorstwo, możliwe jest również wyłonienie spośród wspólników lub osób nie będących wspólnikami, grupy składającej się z fachowców, zarządzającej i prowadzącej na bieżąco sprawy spółki, nie wyłączając jej reprezentacji. Przy czym „przez prowadzenie spraw spółki należy rozumieć wykonywanie odpowiednich czynności i podejmowanie

stosownych decyzji zapewniających byt spółki i jej normalne funkcjonowanie...”. (Stanisław Dmowski, Stanisław Rudnicki. Komentarz do Kodeksu cywilnego. Wydanie 5 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, W-wa 2003r. str. 628).

Natomiast zgodnie z art. 866 k.c. w przypadku braku odmiennej umowy lub uchwały wspólników każdy wspólnik jest uprawniony do reprezentowania spółki w takich granicach w jakich jest umocowany do prowadzenia jej spraw.

Jak ustalono w toku tego postępowania, a w szczególności jak wynika z oświadczenia Ewy S. uzyskanego w trakcie kontroli bezpośredniej przeprowadzonej w dniu 18.07.2006r. w spółce cywilnej „AGATOM”, przedsiębiorcy ci nie zawarli na piśmie umowy tej spółki (karta nr 35). Ponadto jak oświadczyła Ewa S. (karta nr 51), wraz z Grzegorzem S., posiada w tej spółce te same prawa i obowiązki związane z jej prowadzeniem. Obydwoje wspólnicy razem kierują spółką cywilną „AGATOM” i tym samym decyzje w sprawie prowadzenia tej spółki podejmowane są wspólnie. Jak ustalono również w toku tej kontroli, przedsiębiorcy ci nie podejmują w sprawie prowadzenia spraw tej spółki żadnych uchwał. Również decyzję w sprawie zmiany treści faktur odnośnie kwestionowanego przez organ antymonopolowy w decyzji nr RKT-40/2005 zapisu, podjęli wspólnie. Przedsiębiorcy ci nie zatrudniają także żadnej osoby spoza kręgu wspólników „AGATOM” s.c., która pełniłaby funkcję menedżera w tej spółce i byłaby uprawniona do prowadzenia jej spraw i reprezentowania na zewnątrz.

Z powyższych ustaleń wynika, iż zarówno Ewa S. jak i Grzegorz S., są uprawnieni i zobowiązani do prowadzenia spraw spółki cywilnej „AGATOM”. Obydwoje wspólnicy posiadają w tej spółce te same prawa i obowiązki oraz uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawie prowadzenia jej spraw jak również do reprezentacji na zewnątrz. Również decyzję w sprawie zmiany na wystawianych za zakup towaru fakturach kwestionowanego przez organ antymonopolowy w decyzji nr RKT-40/2005 zapisu podjęli wspólnie. Tym samym, można uznać, iż każdy z tych wspólników pełni w spółce cywilnej „AGATOM”, której jest wspólnikiem, funkcję kierowniczą w rozumieniu art. 103 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej i jest odpowiedzialny za prowadzenie jej spraw oraz reprezentację na zewnątrz. Ponadto z uwagi na to, iż jak wynika z oświadczenia Ewy S., podjęła ona wspólnie z Grzegorzem S., decyzję o zmianie od dnia 17.12.2005r. kwestionowanego przez organ antymonopolowy w decyzji nr RKT-40/2005 zapisu, obydwójce ci przedsiębiorcy są również odpowiedzialni za wcześniejsze niewykonanie tej decyzji.

Wobec powyższego nałożenie zarówno na Ewę S. jak i na Grzegorza S. kary pieniężnej o jakiej mowa w art. 103 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy za niewykonanie decyzji organu antymonopolowego nr RKT-40/2005 jest uzasadnione.

Przepis art. 103 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej przewiduje możliwość nałożenia przez organ antymonopolowy na osobę pełniącą funkcję kierowniczą kary pieniężnej w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, jeśli osoba ta umyślnie lub nieumyślnie nie wykonała decyzji organu antymonopolowego. Zgodnie z art. 4 pkt 16 tej ustawy, przez przeciętne wynagrodzenie należy rozumieć przeciętne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów.

Wysokość kary pieniężnej powinna być nałożona w takiej wysokości aby spełniała funkcję represyjną za naruszenie przepisów tej ustawy tj. aby była sankcją finansową za nie wykonanie decyzji organu antymonopolowego. Ponadto kara pieniężna powinna pełnić funkcję prewencyjną tj. zapobiec naruszeniu w przyszłości przez tych przedsiębiorców przepisów ustawy antymonopolowej.

Jak ustalił organ antymonopolowy, przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania niniejszej decyzji tj. w czerwcu 2006r. wynosiło ogółem 2.624,93 zł. (źródło: www.stat.gov.pl). Oznacza to, iż pięćdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia wynosi 131.246,5 zł. Tym samym maksymalna kara pieniężna jaka mogłaby być nałożona w niniejszym postępowaniu zarówno na Ewę S. jak i na

Grzegorza S. zgodnie z art. 103 ust.1 pkt 1 ustawy antymonopolowej, wynosi 131.246,5 zł. Jednakże w niniejszej sprawie organ antymonopolowy postanowił nałożyć na obydwu przedsiębiorców kary pieniężne w wysokości po 4.000 zł (słownie: cztery tysiące złotych), co stanowi ok. 3% kary maksymalnej jaka w niniejszej sprawie mogłaby być nałożona na każdego z tych przedsiębiorców.

Ustalając wysokość kar pieniężnych w takiej wysokości organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Jak ustalono w toku niniejszego postępowania na podstawie informacji uzyskanych z Urzędu Skarbowego, przeciętny miesięczny dochód zarówno Ewy S. jak i Grzegorza S. wynosił w 2005r. (karta nr 32, *tajemnica skarbowa - patrz pkt 1 załącznika do decyzji*). Oznacza to, iż kara pieniężna w wysokości 4.000 zł. nałożona na każdego z tych przedsiębiorców, stanowi ok. (*tajemnica skarbowa - patrz pkt 2 załącznika do niniejszej decyzji*)% ich przeciętnych dochodów miesięcznych. Tym samym nałożone kary pieniężne w ww. wysokości stanowią znaczną część miesięcznych dochodów Ewy S. oraz Grzegorza S. Nałożenie kar pieniężnych w wyższej wysokości mogłoby spowodować, iż przedsiębiorcy ci nie posiadaliby środków finansowych na zaspokojenie swoich comiesięcznych potrzeb socjalno-bytowych. Dlatego też organ antymonopolowy uznał, iż kary pieniężne w powyższej wysokości będą stanowić dla Ewy S. oraz Grzegorza S. dotkliwą sankcję finansową za niewykonywanie decyzji nr RKT-40/2005 i tym samym spełnią funkcję represyjną. Ponadto kary te spełnią również funkcję prewencyjną tj. zapobiegą naruszeniu w przyszłości przez tych przedsiębiorców przepisów ustawy antymonopolowej.

Na wysokość nałożonych kar pieniężnych, miało również wpływ utrudnianie przez Ewę S. oraz Grzegorza S. prowadzenia tego postępowania jak również postępowania wyjaśniającego i sformalizowanego w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów zakończonego wydaniem decyzji nr RKT-40/2005, postępowania wyjaśniającego w sprawie kontroli wykonania tej decyzji oraz dotyczącego nałożenia na podstawie art. 102 ust. 1 ustawy antymonopolowej, na tych przedsiębiorców kary pieniężnej za jej niewykonanie. Przedsiębiorcy ci w toku tych postępowań nie odpowiadali na wezwania do udzielania informacji, co spowodowało konieczność przeprowadzenia kontroli bezpośrednich oraz wpłynęło na czas trwania tych postępowań.

Jednakże miarkując wysokość nałożonych kar pieniężnych, organ antymonopolowy wziął również pod uwagę, iż skala prowadzonej działalności gospodarczej przez Ewę S. oraz Grzegorza S. jest niewielka, gdyż przedsiębiorcy ci prowadzą sklep osiedlowy w Tarnowskich Górach, w którym sprzedawane są płytki ceramiczne, armatura itp. Tym samym skutki niewykonania ww. decyzji oraz szkody dla konsumentów z jej niewykonania, były odczuwalne przede wszystkim na tym lokalnym rynku.

Nie bez wpływu na wysokość nałożonych kar pieniężnych pozostaje fakt, iż przedsiębiorcy ci co prawda z opóźnieniem, ale ostatecznie zaczęli wykonywać decyzję nr RKT-40/2005.

Dlatego też biorąc pod uwagę powyższe okoliczności organ antymonopolowy postanowił nałożyć zarówno na Ewę S. jak i na Grzegorza S. karę pieniężną w wysokości określonej w sentencji niniejszej decyzji.

Stąd też orzeczono jak punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

W myśl art. 105 ust. 4 ustawy antymonopolowej kary pieniężne należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II. Zgodnie z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, organ antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 72 w/w ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku stwierdzono naruszenie przepisów tej ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty tego postępowania.

Postępowanie w sprawie nałożenia na Ewę S. oraz Grzegorza S. na podstawie art. 103 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej, kary pieniężnej za niewykonanie decyzji organu antymonopolowego nr

RKT-40/2005 z dnia 25.07.2005r. zostało wszczęte z urzędu. W wyniku tego postępowania, w punkcie I sentencji niniejszej decyzji w imieniu Prezesa Urzędu nałożono na tych przedsiębiorców kary pieniężne za niewykonanie ww. decyzji. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki w wysokości 36 PLN (słownie: trzydzieści sześć złotych) związane z wymianą korespondencji. W związku z powyższym organ antymonopolowy postanowił obciążyć Ewę S. oraz Grzegorza S. kosztami tego postępowania w wysokości po 18 PLN (słownie: osiemnaście złotych) i zobowiązać do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Stąd należało orzec jak w punkcie II sentencji tej decyzji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorcy obowiązani są wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000 w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Na postanowienie zawarte w punkcie II niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 1 i ust. 6 ustawy antymonopolowej oraz art. 479(28) § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Zgodnie z art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479 (28) § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 1964r. Nr 43, poz. 296 ze zmian.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach

ALICJA KRAL